

בבית המשפט העליון

עפ"ס 79056-09-25

לפני: כבוד הנשיא יצחק עמית

המערער: אברהם אילן ונדרברג

נגד

המשיבה: אדריאנה שבירו

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתביעות קטנות
ברחובות בת"ק 13715-11-24 מיום 16.9.2025 שניתנה על
ידי כב' השופטת רונית כהן

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

ערעור על החלטת בית המשפט לתביעות קטנות ברחובות (השופטת ר' כהן) מיום
16.9.2025 בת"ק 13715-11-24 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. עניינו של ההליך מושא הערעור שלפניי בתביעה שהגיש המערער, שאינו מיוצג,
נגד המשיבה, בין היתר, בעילת לשון הרע. מקורו של ההליך בסכסוך שכנים שהוביל
למספר הליכים משפטיים, וביניהם הליך לפני המפקחת על רישום מקרקעין שבגדרו
נדחתה תביעת נציגות הבית המשותף נגד המערער (תיק 7/173/2016, המפקחת א' שחל
26.11.2018) (להלן: פסק הדין של המפקחת על רישום מקרקעין)).

ביום 18.5.2025 התקיים דיון בהליך ובמסגרתו טענו הצדדים באריכות, כאשר
פרוטוקול הדיון נערך באמצעות הקלטה. במהלך הדיון, וכעולה מתמליל ההקלטה –
הקלטת הדיון הופסקה פעמיים; כמו כן, עד מטעם המשיבה השתתף בדיון ונחקר על ידי
המערער. בתום הדיון התיר המותב לצדדים להגיש מסמכים נוספים מטעמם עד ליום
15.6.2025; לבקשת המערער, מועד זה הוארך עד ליום 26.6.2025. ביום 24.6.2025
הגיש המערער בקשה שכותרתה "בקשה למתן הבהרה, ולחילופין להעברת הדיון למותב
ולערכאה אחרת / בקשה להשלמת טיעון" ובמסגרתה, בין היתר, הלין על אופן ניהול
הדיון ביום 18.5.2025 וביקש להעביר את הדיון בהליך "לבית משפט שלום בעיר אחרת".
לחלופין התבקש לקיים דיון נוסף, לערוך רישום של המסמכים שהוגשו בהליך, ולהטיל
סנקציות על המשיבה. בהחלטה מיום 15.7.2025 דחה המותב את הבקשה, תוך שקבע כי
הסמכות להעביר את הדיון בהליך לבית משפט בעיר אחרת לא מסורה לו, וכי בנסיבות

אין הצדקה להעביר את הדיון בהליך לבית משפט שלום. עוד ציין המותב כי ניתן למערער זמן טיעון ארוך מהמקובל בתביעות קטנות, והפנה לכך שנעתר למספר בקשות ארכה שהגיש המערער (להלן: ההחלטה מיום 15.7.2025).

2. ביום 27.7.2025 הגיש המערער בקשה נוספת להעברת מקום הדיון בהליך, הפעם לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט). בקשה זו נדחתה בו ביום, תוך הפניה להחלטה מיום 15.7.2025. בקשה נוספת בעניין שהגיש המערער לבית משפט זה – נדחתה אף היא (ה"ד 2289-09-25 ונדברג נ' שבירו (11.9.2025)).

3. על רקע זה הגיש המערער ביום 16.9.2025 בקשה לפסילת המותב, ובגדרה טען כי יש לפסול את המותב בשל "פגמים מהותיים בניהול הדיון מיום 18.5.2025". בתוך כך טען המערער כי המותב מנע ממנו לטעון טענותיו באופן מלא ולהציג ראיותיו. עוד הלין המערער על כך שהקלטת הדיון הופסקה וכן על התנהלות העד מטעם המשיבה. המערער הוסיף וטען כי במהלך הדיון המותב קבע "קביעות מוקדמות עוד בטרם נשמעו ראיות", אך מבלי שהפנה להתבטאויות ספציפיות של המותב לעניין זה.

4. בו ביום דחה המותב את בקשת הפסלות. תחילה קבע המותב, כי בקשת הפסלות הוגשה ללא תצהיר – וכי די בכך להביא לדחייתה. בנוסף, הבהיר המותב שבדיון ביום 18.5.2025 ניתן למערער זמן טיעון "ארוך משמעותית" מהנהוג בבית המשפט לתביעות קטנות, תוך שהפנה להחלטה מיום 15.7.2025 לעניין זה. עוד ציין המותב כי התיר למערער מספר פעמים להגיש ראיות ומסמכים מטעמו וכן נעתר לבקשות ארכה שהגיש.

5. מכאן הערעור שלפניי, שבגדרו שב המערער על עיקר טענותיו בבקשת הפסלות. לטענת המערער, המותב ניהל את הדיון ביום 18.5.2025 באופן לא שוויוני, קטע את דבריו ומנע ממנו להציג את ראיותיו, בעוד שאפשר לעד מטעם המשיבה להאריך בדברים. כמו כן, מלין המערער על כך שהקלטת הדיון הופסקה. בנוסף, המערער טוען כי במהלך הדיון המותב התבטא באופן שמלמד על נעילת דעתו, ומפנה לכך שהמותב אמר כי "יש מעשה בית דין" ביחס לפסק הדין של המפקחת על רישום מקרקעין, וכן להתבטאות המותב שלפיה "לא בטוח שהמסגרת הזו בכלל מתאימה".

6. דין הערעור להידחות אף מבלי להידרש לתשובה. אמת המידה לפסילת שופט מלשבת בדין היא קיומן של "נסיבות שיש בהן כדי ליצור חשש ממשי למשוא פנים

בניהול המשפט" (סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט). נסיבות כאמור לא מתקיימות בענייננו.

7. בראש ובראשונה, בכתב הערעור מופיעות ארבע אסמכתאות שמפנות כביכול לפסקי דין בעניין פסלות שופט. ברם, כל ארבע האסמכתאות הן פיקטיביות; מספרי ההליך אינם תואמים לסוג ההליך, לשמות הצדדים, וודאי שלא לתוכן. אין מנוס מהחשד שמקורן של אסמכתאות אלו ב"הזיות" של כלי בינה מלאכותית. אשוב ואדגיש כי מוטלת חובה על בעלי דין – מיוצגים ובלתי מיוצגים כאחד – לוודא שהאסמכתאות שאליהן הם מפנים קיימות ומבססות את האמור בכתב הטענות. כפי שהבהרתי אך לאחרונה, יש במחדלים מסוג זה כדי "להקים עילה עצמאית לפסיקת הוצאות ואף לדחיית ערעור פסלות" (עפ"ס 76500-11-25 חגיגי נ' כונס נכסים רשמי תל אביב, פסקה 8 (28.12.2025)). בית משפט זה התרה ושב והתרה בבעלי דין על החומרה שבהפניה לאסמכתאות פיקטיביות – ואין להסכין עם תופעה זו.

זאת ועוד, בקשת הפסלות הוגשה בשיהוי ניכר ובניגוד לתקנה 173(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018 לפיה יש להגיש בקשת פסלות "מיד לאחר שנודע לבעל הדין על עילת הפסלות ולפני כל טענה אחרת". בענייננו, טענות המערער נסבות רובן ככולן על הדיון שנערך ביום 18.5.2025. ברם, בקשת הפסלות הוגשה רק בחלוף כארבעה חודשים, ביום 16.9.2025 ולאחר שהמערער הגיש בקשות שונות. די בשיהוי זה כשלעצמו כדי להביא לדחיית הערעור, שכן כידוע טענת פסלות אינה "נשק סודי" שניתן לשמור לעת הצורך (עפ"ס 62079-06-25 פלונית נ' ג'ונסון אנד ג'ונסון אינטרנשיונל, פסקה 6 (26.8.2025); עפ"ס 71629-12-24 כנאני נ' עזאיזה, פסקה 8 (16.2.2025)).

8. לגופם של דברים, אף אין בטענות המערער לעניין אופן ניהול הדיון מיום 18.5.2025 כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים. כידוע, אופן ניהול הדיון לרבות קציבת זמן טיעון מסור לשיקול דעתו של המותב, וככלל, אין בטענות לעניין זה כדי להקים עילת פסלות (עפ"ס 45895-01-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 4 (19.1.2025); עפ"ס 10132-10-24 רוטו נ' נחמיה, פסקה 5 (26.11.2024); ע"א 8697/23 פלונית נ' פלונית, פסקה 5 (18.1.2024)). מעיון בתמליל הדיון לא מצאתי שאופן ניהול הדיון מעלה כל חשש למשוא פנים.

לעניין טענות המערער על הפסקת הקלטת הדיון, מוטב היה שהפסקת ההקלטה תתרחש בהסכמת הצדדים (ראו: טל חבקין ויגאל נמרודי התביעה הקטנה 282 (2017)). ואולם, לא מצאתי שיש בכך כדי להקים עילת פסלות, שכן כפי שכבר נפסק בעבר אין

בחסר בתיעוד הדיון, כשלעצמו, להקים עילה לפסילת המותב (ע"א 8277/22 פארן נ' פלדמן, פסקה 13 (15.2.2023); ע"א 7374/21 רונן נ' אלפסי, פסקאות 12-13 (17.1.2022)). בענייננו, משהמערער לא העלה כל טענה ביחס להתבטאויות של המותב בזמן שההקלטה הופסקה – ברי שאין בעצם הפסקת הדיון להקים עילת פסלות (השוו: ע"א 3597/21 עזריה נ' ניסן, פסקאות 7-8 (24.6.2021)).

אשר להתבטאויות שהמערער מייחס למותב – אף אין בהן כדי להקים עילת פסלות. תחילה יוער, כי הטענות שהועלו בערעור לעניין התבטאויות ספציפיות של המותב שמלמדות כביכול על נעילת דעתו לא נכללו בבקשת הפסלות, וכידוע ערעור פסלות אינו הזדמנות לערוך "מקצה שיפורים" לבקשת הפסלות (ע"א 4935/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.7.2024); ע"א 3795/23 נהוראי נ' בני דוד מכינה ישיבתית, פסקה 8 (7.6.2023)). מכל מקום, אין בהתבטאויות שאליהן מפנה המערער כדי להקים חשש ממשי למשוא פנים. כך, דברי המותב ש"לא בטוח שהמסגרת הזו בכלל המתאימה" נאמרו באופן מסויג ואין בהם משום הבעת עמדה שמעידה על נעילת דעתו של המותב (עפ"ס 18924-01-25 פלוני נ' פלונית, פסקה 11 (13.3.2025); ע"א 182/24 פלונית נ' פלונית, פסקה 10 (24.1.2024)). כמו כן, אין בהתבטאות המותב בדבר קיומו של מעשה בית דין ביחס לפסק הדין של המפקחת על רישום מקרקעין כדי לבסס חשש ממשי למשוא פנים בהליך זה. עיון בתמליל ההקלטה מגלה שהמותב אמר כך: "יש מעשה בית דין אצל המפקחת לגבי מה שהיה בפניה. זה לא קשור." (תמליל הקלטת הדיון מיום 18.5.2025, עמ' 10, ש' 21-22); קרי, אין קשר בין פסק הדין של המפקחת על רישום מקרקעין שבו נדחה תביעה נגד המערער להליך זה, וממילא אין בהתבטאות זו של המותב כדי להעיד על נעילת דעתו ביחס להליך דנן.

9. אשר על כן, הערעור נדחה. בנסיבות העניין, המערער ישא בהוצאות בסך 3,000 ש"ח לטובת אוצר המדינה.

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ו (12 ינואר 2026).

יצחק עמית
נשיא